

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 01-00-95

София, 29.04.2015 г.

ДО
Г-ЖА МЕНДА СТОЯНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ
43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове, № 554-01-69, внесен от н.п. Георги Ковачев и група народни представители

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО СТОЯНОВА,

В отговор на Ваше писмо № КБФ-553-02-41/07.04.2015 г. относно законопроект за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове, № 554-01-69, внесен в Народното събрание на 03.04.2015 г. от н.п. Георги Ковачев и група народни представители, Министерство на финансите изразява следното становище:

Със законопроекта се предлага създаване на чл.103в в Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС), съгласно който всички лица, независимо дали са данъчнозадължени лица по ЗАДС, които приемат, разтоварват, съхраняват или извеждат енергийни продукти от пристанища, железопътни разтоварища, автоталивни естакади, митнически складове, или други обекти с обща резервоарна вместимост над 50 кубически метра, са длъжни да използват в тези обекти средства за измерване и контрол по чл. 103а на местата за въвеждане и извеждане на енергийни продукти в съответния обект, както и в местата за съхранение на енергийни продукти в обекта. Разпоредбите няма да се прилагат по отношение на лицата по чл. 118, ал. 6 и 8 от Закона за данък върху добавената стойност.

Министерство на финансите не подкрепя предложението със следните мотиви:

Законът за акцизите и данъчните складове регламентира облагането с акциз, както и контрола върху производството, складирането, движението и обезпечаването на стоките, подлежащи на облагане с акциз.

В чл. 3 от ЗАДС са посочени лицата, за които възниква задължение за начисляване и внасяне на акциз (данъчнозадължените лица), а именно:

- лицензираните складодържатели и регистрираните по този закон лица;
- лицата, за които е възникнало задължение по митническото законодателство по отношение на акцизни стоки;

3. лица, които в нарушение на този закон са произвели или участвали в производството на акцизни стоки, държат или са участвали в държането на акцизни стоки, разпореждат се или са се разпоредили с акцизни стоки, за които не е бил заплатен акциз или акцизът е бил заплатен частично;

4. освободените от акциз крайни потребители и временно регистрираните получатели;

5. данъчните представители на лица, регистрирани по ДДС в друга държава членка, които извършват доставки на акцизни стоки при условията на дистанционна продажба по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност;

6. лицата, които получават на територията на страната акцизни стоки, освободени за потребление в друга държава членка, с изключение на случаите, когато лицата по т. 5 са изпълнили задълженията си по този закон.

Съгласно действащата разпоредба на чл. 103а, ал. 1 от ЗАДС за целите на осъществявания от митническите органи контрол, данъчно задължените лица по чл. 3 са длъжни да използват средства за измерване и контрол, отговарящи на изискванията на Закона за акцизите и данъчните складове, на Закона за измерванията и на нормативните актове по прилагането им.

Съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗАДС акцизните стоки подлежат на облагане с акциз, освен когато са поставени под режим отложено плащане на акциз:

1. при тяхното производство на територията на страната;

2. при тяхното въвеждане на територията на страната от територията на друга държава членка;

3. при тяхното внасяне на територията на страната.

Производството на акцизни стоки, включително енергийни продукти може да се осъществява само в данъчен склад (под режим отложено плащане на акциз), а в случаите когато се въвеждат от територията на друга държава членка на територията на страната, под режим отложено плащане на акциз, тези стоки могат да бъдат получени само по реда на чл. 73а, ал. 1, т. 5 от ЗАДС. В тези случаи лицата са длъжни да използват средства за измерване и контрол, съгласно изискванията на чл. 103а от ЗАДС.

По отношение на внасяните на територията на страната акцизни стоки, следва да се отбележи, че съгласно чл. 4, т. 48 от ЗАДС „внасяне на акцизни стоки“ е въвеждането на акцизни стоки на територията на Европейския съюз, освен ако при въвеждането им са поставени под митнически режим с отложено плащане или митническо направление, а така също и тяхното освобождаване от този режим или направление.

Съгласно разпоредбата на чл. 4, т. 47 от ЗАДС „митнически режим с отложено плащане или митническо направление“ е всеки един от специалните режими, предвидени в Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността относно митническия надзор, който се прилага към необщностните стоки при тяхното въвеждане на митническата територия на Европейския съюз, временно складиране, свободните зони или свободните складове, както и всеки от режимите по чл. 84, параграф 1, буква "а" от същия регламент.

Акцизните стоки, въведени от трети страни са обект на митнически формалности по реда на европейското митническо законодателство. По реда на европейското митническо законодателство се осъществява контролът върху акцизните стоки при въвеждането им от трети страни.

В случаите на внасяне на територията на страната, акцизните стоки могат да бъдат освободени за потребление на основание чл. 20, ал. 2, т. 5 от ЗАДС със заплащане на дължимия акциз или да бъдат допуснати за свободно обращение с едновременно поставяне под режим отложено плащане на акциз (като същите постъпят в данъчен склад).

Съгласно разпоредбите на член 15 и 16 от Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акцизи и за отмяна на Директива

92/12/ЕИО всяка държава-членка определя своята нормативна уредба относно производството, преработката и държането на акцизни стоки при спазване на разпоредбите на директивата. Производството, преработката и държането на акцизни стоки, за които не е платен акциз, се осъществява в данъчен склад. Откриването и управлението на данъчен склад от лицензиран складодържател се извършват с разрешение от компетентните органи на държавата-членка, където се намира данъчният склад. В тази връзка разрешение се дава при условия, които органите имат право да определят с оглед предотвратяване на всякакво евентуално избягване на данък или злоупотреби.

На основание на горепосочените разпоредби от директивата, в ЗАДС е въведен контролът върху акцизните стоки, включително и чрез използване на средства за измерване и контрол.

Следва да се отбележи, че в Директива 2008/118/ЕО е посочено, че тъй като режимите с отложено плащане в рамките на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността осигуряват подходящи мерки за контрол, доколкото акцизните стоки са обект на разпоредбите на този регламент, не е необходимо отделно прилагане на система за контрол на акцизите, за времето когато акцизните стоки са обект на митнически процедури с отложено плащане или на митнически режими с отложено плащане на Общността.

Тъй като митническото законодателство на Общността е с пряка приложимост, а акцизното законодателство е хармонизирано на ниво Европейски съюз, всяка промяна в националните разпоредби по отношение на акцизите следва да се оцени, доколкото същата е в съответствие от една страна с основните принципи, залегнали в Договора за функциониране на Европейския съюз, а от друга страна с европейските директиви и регламенти и практиката на Съда на ЕС.

Съгласно чл. 28, ал. 2 от Закона за нормативните актове и чл. 73, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, мотивите към проекта на нормативен акт следва да съдържат: причините, които налагат приемането на законодателната промяна; целите които се поставят с предложението; финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба; очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива и анализ на съответствието с правото на ЕС.

В мотивите към законопроекта липсва анализ на съответствието на промяната в ЗАДС с правото на ЕС, както и оценка на въздействието. Следва да се отбележи, че когато предложение за законодателна промяна не е съпътствано с оценка на въздействието, съществува риск предложението да бъде прието при условията на непълна информираност.

Въпреки възможността, която се предоставя на държавите-членки за контрол по европейското акцизно законодателство, следва да се има предвид, че националните мерки за контрол трябва да са пропорционални на преследваната цел и да са съобразени с основните принципи на правото на Европейския съюз – принципа за свободно движение на стоки, принципа на недискриминация, принципа за правна сигурност и други, както и не трябва да противоречат на митническото законодателство на Общността.

Следва да се отбележи, че с предлаганата промяна в ЗАДС се предвижда използване на средства за измерване и контрол за енергийни продукти в обекти, които попадат в обхвата на контрола по реда на приложимото митническо законодателство, ЗАДС или ЗДДС и нормативните актове по тяхното прилагане, а именно:

1. за митническите складове се прилага митническото законодателство;
2. за пристанищата, в които се внасят енергийни продукти от трети страни, контролът по отношение на тези стоки се извършва по реда на митническото законодателство, а когато са от държава-членка на ЕС – по реда на ЗАДС, а ако бъдат освободени за потребление по реда на ЗДДС.

3. за железопътните разтоварища и автоталивни естакади – когато се приемат, разтоварват, съхраняват или извеждат енергийни продукти, те биха се намирали в обект (данъчен склад, обект на регистрирано лице) на данъчнозадължени лица по ЗАДС или в обект (петролна база или друг обект за течни горива с платен акциз), подлежащи на контрол по ЗДДС.

Когато течни горива са освободени за потребление (т.е. за тях дължимият акциз е заплатен), контролът по отношение на доставките и движение им на територията на страната се осъществява по реда на чл. 118 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) и Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

В § 1 от законопроекта са посочени „други обекти с обща резервоарна вместимост над 50 кубически метра“. От предложената разпоредба не става ясно кои са тези други обекти и защо е определен лимит за резервоарната вместимост, като в мотивите към проектозакона липсва обосновка в тази насока. Въвеждането на лимит от 50 куб.м. за резервоарната вместимост, включително и за данъчнозадължените лица, ще доведе до колизия с разпоредбата на чл. 103а от ЗАДС, тъй като данъчнозадължените лица с обекти с обща резервоарна вместимост до 50 куб.м. ще бъдат освободени от задължение да използват средства за измерване и контрол.

Съгласно разпоредбата на член 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съюзът разполага с изключителна компетентност по отношение на митническия съюз. Митническият съюз е в основата на единния пазар на Европейския съюз с неговите основни свободи: свободно движение на стоки, услуги, хора и капитали.

Във връзка с гореизложеното и в заключение следва да се отбележи, че предлаганите промени в ЗАДС са необосновани и несъобразени с европейското митническо и акцизно законодателство. Същите имат неясен и неизмерим ефект върху ограничаването на контрабандата и нелегалната търговия с енергийни продукти. Ако основната цел на законопроекта е въвеждане на по-ефективен контрол върху освободените за потребление енергийни продукти и за всички лица, включително и за тези които не са данъчнозадължени лица по смисъла на ЗАДС, подобна мярка не може да бъде въведена в ЗАДС, а следва да бъде регламентирана в друг закон или закони.

МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ:

ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ

